

„ Miejsce niezwykle”

Miejsce niezwykle –
- marzenie nikłe.
Gdzieś chyba jednak ono istnieje,
wiosenny wietrzyk tam zawsze wieje,
wiecznie muzyka gra,
to tajemnica ma!
Ogromne, a może małe,
ale na pewno wspaniałe.
Przykryte przez rzeczywistości wieko –
- pewnie dlatego czasem tak daleko.

Chcę tam być! Jak się dostać? To trudne,
ale życie bez tego jest nudne!
Nie dam za wygraną!
Marzenia są bramą?
Nie. Zamknięte oczy...
Nuda ku mnie kroczy...
I właśnie w tej pustej ciszy, samotnej ciemności,
dostanę się tam, bo teraz nie ma we mnie złości.

Ukochany taniec – to drugi sposób,
choć pełno wokół znanych dobrze osób.
Gdy już tam jestem – to całkiem sama,
nie pokazała się nawet mama.
Jakie jest to miejsce? Nie wiem dokładnie...
Rosną kwiaty, świeci słońce – jest ładnie!
Nie myślę o niczym, dla mnie – najpiękniejsze.
Jest mi dobrze, przyjemnie – to najważniejsze.

Miejsce idealne – czy istnieje naprawdę? Ktoś wie?
Tylko w wyobraźni? Tego nikt mi nigdy nie powie.

Dagna Budakiewicz
kl. VI a